

การก่ออาชญากรรมของเด็กและเยาวชนต่อการใช้แรงงาน

JUVENILE DELINQUENCY TO DIVORCE

พร้อมมณี เนียมมีศรี , ผศ.ดร.ทัศนีย์ สติมานนท์

หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การก่ออาชญากรรมเด็กและเยาวชน เป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องช่วยกันแก้ไข การตระหนักถึงปัญหาในหลากหลายมุมมองจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากการก่ออาชญากรรมไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเฉพาะบุคคลเท่านั้น (Individual) แต่ยังส่งผลกระทบต่อบุคคลทั่วไปที่อยู่ในสังคม (Externality) ประชาชนได้รับความเดือดร้อนทั้งชีวิตและทรัพย์สิน สุขภาพของประชาชนในสังคมที่ลดลง เปรียบเสมือนอรรถประโยชน์ของบุคคลลดลง (Utility) การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการก่ออาชญากรรมเด็กและเยาวชนต่อการใช้แรงงานของครอบครัวไทย และปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ที่ส่งผลต่อการก่ออาชญากรรมด้วย ซึ่งได้กำหนดตัวแปรตามคือ อัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชน และปัจจัยที่กำหนดให้เป็นตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย การหย่าร้าง การว่างงาน ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ความหนาแน่นของประชากร สัดส่วนเพศชาย จำนวนนักท่องเที่ยว จำนวนแรงงานข้ามชาติ จำนวนพระภิกษุและสามเณร

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษาว่า ปัญหาการหย่าร้างส่งผลต่อการก่ออาชญากรรมหรือไม่ โดยมีการควบคุมปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการก่ออาชญากรรมด้วย

วิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่องปัญหาการหย่าร้างส่งผลต่อการก่ออาชญากรรมหรือไม่ โดยมีการควบคุมปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการก่ออาชญากรรมด้วย เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้เป็นข้อมูลแบบ Panel Data จึงทำการประมาณค่าด้วย สองวิธีคือ

- 1.การประมาณค่าแบบ Fixed Effects Regression
- 2.การประมาณค่าแบบ Random Effects Regression

ผลการศึกษา

ปัจจัยด้านครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อม พิจารณาจาก อัตราการหย่าร้าง ความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่ จำนวนเพศชาย จำนวนนักท่องเที่ยว จำนวนแรงงานข้ามชาติ จำนวนพระภิกษุและสามเณร ผลการศึกษาพบว่า จำนวนการหย่าร้างมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับอัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชนรวม และอัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชนประเภทที่ 1 2 4 5 และ 6

ความหนาแน่นของประชากร มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับอัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชน ประเภทที่ 6 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด และ อัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชน ประเภทที่ 7 จำนวนเพศชาย มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับอัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชนรวม อัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชน ประเภทที่ 1 2 3 4 6 และ 7 จำนวนนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชนรวม อัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชน ประเภทที่ 1 2 4 5 6 และ 7 จำนวนแรงงานข้ามชาติ มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชนรวม อัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชน ประเภทที่ 1 2 และ 6 จำนวนพระภิกษุและสามเณร มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชนประเภทที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พิจารณาจาก อัตราการว่างงาน ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ผลการศึกษาพบว่า อัตราการว่างงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชนรวม อัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชนประเภทที่ 1 2 3 4 5 6 และ 7 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับอัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชนรวม และ อัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชนทุกประเภท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราอาชญากรรมเด็กและเยาวชนกับการหย่าร้าง โดยมีการควบคุมปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการก่ออาชญากรรมด้วย พบว่า จำนวนการหย่าร้างของจังหวัดไม่ทำให้อาชญากรรมเด็กและเยาวชนสูงขึ้น ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้การก่ออาชญากรรมลดลง โดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน และจำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดที่ส่งผลต่อการก่ออาชญากรรมเด็กและเยาวชนที่ลดลง ส่วนปัจจัยที่ทำให้อาชญากรรมลดลงอีกคือ ความหนาแน่นของประชากร จำนวนแรงงานข้ามชาติ และจำนวนพระ ทั้งนี้ผลการศึกษายังพบว่า จังหวัดที่มีจำนวนเพศชายสูงส่งผลทำให้มีการก่ออาชญากรรมที่เพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีการก่ออาชญากรรมเด็กและเยาวชนที่สูงกว่า อาชญากรรมประเภทอื่น ส่วนจังหวัดที่มีการว่างงานสูง ส่งผลให้อาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงจังหวัดที่มีการว่างงานที่สูง และประชากรขาดรายได้ในการหาเลี้ยงครอบครัว เด็กและเยาวชนขาดรายได้จากพ่อแม่ ส่งนำมาสู่การก่ออาชญากรรมที่สูงขึ้นตามไปด้วย